

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Γιά την Ελλάδα και την Κρήτη άρ. 10. Γιά τὸ ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 12 ¹/₂. — Γιά τις ἐπαρχίες δεχόμαστε καὶ τρίμηνες συντρομές (3 άρ. τὴν τριμηνία). — Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής ἂν δὲν προπληρώσει τὴ συντρομή του.

20 λεπτά τὸ φύλλο. — Τὰ περασμένα φύλλα πουλιῶνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμή.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κιάσια, καὶ στὶς ἐπαρχίες σ' ὅλα τὰ Πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

**ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΚΑΙ ΝΙΚΗ! — ΕΠΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Κ' ΕΠΙ ΤΡΙΚΟΥΠΗ. — ΚΑΙ ΣΟΥ ΛΕΝΕ... — ΜΠΟ-
ΡΕΙ ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΙΓΝΙΑ... — ΟΙ ΚΟΝΤΡΑΝΤΙΠΟ-
ΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΙ. — Τ' ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΟ-
ΛΟΓΟΥ. ***

ΞΕΣΚΕΠΑΣΤΗΚΕ πάνηνυρικά τις τελευταίες του-
τες μέρες ὁ συνοφαντικός καὶ ἀδιάντροπος καὶ ἡλί-
θιος τρόπος πὺν μετχειρίζεται ὁ ἀντιπολιτευόμενος
τύπος τῆς Ἀθήνας γιὰ νὰ πολεμήσει τὴν Κυβέρνηση.
Ὁ κ. Πῶπ ἔβαλε τὸν Πρίγκηπα Γεώργιο νὰ βρῖσι,
στὸ μέγαρό του στὸ Παρίσι, σὰ μεθυσμένος ἀμαξῶς τὸ
Βενιζέλο. Ὁ «Χρόνος» καὶ οἱ ἄλλες πατριωτικὲς πα-
τσαβοῦρες τὴν ἀρπάξανε τὴν ψευτιά καὶ χτίσανε πάνου
τῆς ἀντιβενιζελικῆς κἀστρα. Ὁ κοσμάκης τὴν ἔλαψε.
Καὶ μόνο ὅσοι δὲν εἶναι ἡλίθιοι ἀγαναχτήσανε μὲ τὸν
ἄτιμο τοῦτο τρόπο τῆς πολεμικῆς, γιὰτὶ δὲν τὸ χωροῦσε
ποτὲ τὸ μυαλό τους πὺς ἔνας γιὸς τοῦ Βασιλιᾶ, ὅσο
προσωπικὸ μῖσος καὶ ἂν ἔχει μέσα του, θὰ καθίσει σὲ
τέτιες κρίσιμες περιστάσεις νὰ βρῖσι, ἀλλὰ Χαιρόπουλο
καὶ Πῶπ, τὸν πρῶτο σύμβουλο τοῦ πατέρα του. Καὶ
λέγανε οἱ μὴ ἡλίθιοι αὐτοὶ ἄθρῶποι:

— Κεῖνος ποῦδωσε στὸ Παρίσι τὸ ἰντερβιου, ἢ πα-
λάβωσε ἢ τοῦ βουλήθηκε νὰ πολεμήσει γερά καὶ ἀπίστε-
λεσματικά τὸ Θρόνο.

Ἔρχεται ὅμως ἓνα τηλεγράφημα τοῦ Πρίγκηπα ἀπὸ
τὴν Κοπενάγη καὶ τὰ ξεκαθαρίζει ὅλα. «Σὲ εὐχαριστῶ
ἐγκαρδίως διὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς τελευταίας ραδιογρ-
φίας τοῦ κ. Πῶπ... Παρακαλῶ ἐπὶ τέλους τὸν κ. Πῶπ
ὅπως μὲ ἀφίσει ἡσυχον ἐν τῷ μοιῇ καὶ ἰδιωτικῷ
μου βίῳ».

Νίκη! φωνάζει, ὅστερ' ἀπ' αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα ὁ

κ. Πῶπ. Νίκη βέβαια πὺν δὲν τὴ χάρηκε οὔτε ὁ Δὸν
Κιχῶτος. Γιατὶ οἱ νίκες του εἶναι πὺν νόστιμες καὶ πὺν
τίμιες ἀπὸ τὴ νίκη τοῦ κ. Πῶπ.

TETIA φάβλη καὶ τέτια ἄτιμη ἀντιπολίτευση, τὸ εἴ-
πα·ε καὶ τὸ ξαναῆμε, δὲν ξαναφάνηκε στὸν τόπο μας.
Ἀκόμα οὔτε τὴν ἐποχὴ πὺν λυσομανούσε ὁ Δεληγιάννι-
κὸς τύπος κατὰ τοῦ Τρικούπη, πὺν ὁ μακαρίτης ὁ Καμ-
μπούρογλους στὴ «Νέα Ἐφημερίδα» του ἔγραφε ἄρθρα πὺ-
ρινα ἐναντίου τοῦ ἐπειδὴ βρέθηκε ἓνα πρῶτὸ στὸ Θησεῖο
κάτιος γάϊδαρος μὲ κομένη τὴ οὐδὴ («καμαρώστε, κ. Τρι-
κούπη, τί γίνεται ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σου!»), καὶ ὁ μακαρίτης
ὁ Σακελλαριάδης, στὴ «Χώρα» του, ξυπολνοῦσε νεροχύτες
ἀκάθαρτους κατὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐπειδὴ ἓνα βράδι ὁ μα-
καρίτης ὁ Ροῦδης, πὺν εἶπανε κ' Ἐφορος τῆς Ἐθνικῆς βι-
βλιοθήκης πῆγε καὶ αὐτὸς σ' ἓνα θεατράκι πὺν τραγου-
δοῦσε ἢ περιέφημη Ζανταράς («τὸ χρῆμα τοῦ δημοσίου τα-
μείου, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Τρικούπη καταπατάται εἰς
τὰς Παρισινὰς κοκότας!»), καὶ ὁ σημερινὸς πρῶτος τῆς
Βουλῆς κ. Γιάννος Τσιριμώκος, φοιτητὴς τότε, ἔβγαξε μὲ
τὸ Μανόλη τὸ Γουβέλι τὸ «Μίμο», μὴ βδομαδιατικὴ πο-
λιτικὴ φημεριδοῦλα, καὶ καταδίκαζε τὸν Τρικούπη σὲ θά-
νατο («Τρικούπη, σὲ ἔδεσα ἐκτὸς νόμου!») καὶ ἀπεροῦσε
πὺς, μὴ καὶ κυκλοφόρησε ἢ φημεριδί του, δὲ βρισκό-
τανε κανεὶς πικριώτης νὰ σκοτώσει τὸν Προδότη, ἀφοῦ
τὸν ἔθεσε ἐκτὸς νόμου!

Τίποτα! Τίποτα! Ὅλ' αὐτὰ χλωμαῖζουν καὶ σβήνουν
μπροστά στὴ σημερινὴ λύσσα καὶ ἀδιαντροπία. Σελὶὰ λυ-
σάρικα πὺν ἀφρίζουν καὶ δαγκώνουν πέτρες καὶ σίδερα
καὶ ὅποια βρώμα βροῦνε μπροστά τους· χαιροσπότες ἡε-
ραιῶτες πὺν δὲ βλέπουν καὶ δὲν ἔχουν τί κάνουν

Τύπος εἶναι πὺν αὐτὸς γιὰ ρύπος;

ΚΑΙ σοῦ λένε:

— Ἐγὼ τὸν ἔφερα τὸ Βενιζέλο ἀπὸ τὴ Κρήτη!

Μιλᾷει, παρακαλοῦμε, ὁ κ. Χαιρόπουλος.

Καὶ σοῦ λένε:

— Ἐγὼ τὸν ἔλαμα τὸ Βενιζέλο Πρωθυπουργό!

Μιλᾷει, παρακαλοῦμε, ὁ κ. Πῶπ.

Καὶ εἶναι τὸ ἴδιον σὰ νὰ λένε μεταξύ τους:

— Ἀφοῦ ἢ ἀφεντιά μου τὸν ἔφερα ἀπὸ τὴ Κρήτη καὶ
ἀφοῦ ἢ ἀφεντιά σου τὸν ἔλαμες Πρωθυπουργό, γιὰτὶ ἢ
ἀφεντιά μου καὶ ἢ ἀφεντιά σου νὰ μὴν τὸν διώξουμε σή-
μερα καὶ νὰ γίνουμε Πρωθυπουργοί;

ᾠ! ὁ τύπος αὐτὸς δὲν ἔλεσε ἀκόμα σὲ τέτιο σημεῖο
πὺν νὰν τοῦ δίνουνε Πρωθυπουργοὺς οἱ Πάπηδες καὶ οἱ
Χαιρόπουλοι.

ΩΣΤΟΣΟ τυχερός, ἴσαμε τὴν ὥρα, σὲ ὅλα τοῦ ὁ Βε-
νιζέλος. Καὶ ἢ ἀντιπολίτευση πὺν τοῦ γίνεται σὲ καλὸ τοῦ
βγαίνει, τὸν ἀνεβαίνει στὴν Κοινὴ Γνώμη, τὸν κάνει συμ-
παθητικό, σὲ τέτιο σημεῖο μάλιστα, πὺν πολλοὶ ἀρχιήσανε
νὰ δυσπιστοῦνε καὶ νὰ ἱποψιάζονται μὴπως ὁ Πῶπ καὶ
ὁ Χαιρόπουλος καὶ ὁ Γαλντασογιάνναρος εἶναι οἱ πὺν μι-
στικοὶ νου φίλοι καὶ τὸν ἀντιπολιτεύονται μὲ τέτιο τρόπο
γιὰ νὰ κάνουν τὸν κόσμον νὰ σιχαθεῖ τὴν ἀντιπολίτευση καὶ
νὰ κολλήσει σὰ στρεῖδι στὸ πλευρό του.

Τρέμει κανεὶς καὶ νὰν τὸ συλλογιστεῖ ἀκόμα πὺς μπο-